

udtalelse på områder, hvor kommunalbestyrelsen ikke har beslutningskompetence?»

Begrundelse

Som eksempel kan nævnes en sag på Indre Nørrebro, hvor bydelsrådet har vedtaget en beslutning om, at man er imod et byggeri på en grund i bydelen, på trods af det ikke er bydelsrådet, men Københavns Borgerrepræsentation, der har beslutningskompetence på dette område.

Det er til stor gene for den del af medlemmerne, der har arbejde ved siden af, at møderne forlænges ved sådanne nytteløse forhandlinger og beslutninger, ligesom de giver borgerne forkerte forhåbninger.

Svar (22/ 11 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det følger af den kommunale styrelseslovs § 2, stk. 1, at kommunernes anliggender styres af kommunalbestyrelser, der vælges efter reglerne i den kommunale valglov.

Kommunalbestyrelsen kan således alene behandle spørgsmål om kommunens anliggender.

Det er ikke nødvendigvis en betingelse for, at et anliggende kan gøres til genstand for forhandling i kommunalbestyrelsen, at kommunalbestyrelsen har kompetence til at træffe afgørelse i det pågældende anliggende. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke har kompetence til at træffe afgørelse i det pågældende anliggende, må det imidlertid kræves, at det pågældende anliggende har en særlig betydning for kommunen.

Spm. nr. S 423

Til undervisningsministeren (8/11 99) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor ministeriet aldrig har udsendt en officiel administrativ og pædagogisk vejledning for læsekurser for voksne, men alene et udkast i forbindelse med lovens vedtagelse i 1995?«

Begrundelse

Når Undervisningsministeriet i dag er af den opfattelse, at læsekurser for voksne har slået fejl, forekommer det overraskende, at ministeriet tilsyneladende ikke på noget tidspunkt aktivt har forsøgt at påvirke udviklingen gennem udsendelse af konstruktive vejledninger.

Svar (19/ 11 99)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det er korrekt, at der alene foreligger et udkast til vejledning for læsekurser for voksne, som blev udarbejdet i forbindelse med afholdelse af en række pilotlæsekurser forud for læsekursernes ikrafttræden i 1996.

Læsekurser for voksne er således et relativt nyt undervisningsområde, og da kurserne startede i 1996 var der ikke tilstrækkelig viden om sammenhængen mellem deltagerudbytte og tilrettelæggelsesformer. Det var derfor heller ikke muligt at udarbejde en egentlig vejledning, før vi havde høstet en række erfaringer inden for området.

Denne erfaringsindsamling foregår bl.a. gennem en evaluering af læsekurser for voksne, hvor Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut i samarbejde med Danmarks Lærerhøjskole over en to-årig periode afdækker: a) deltagerprofil, b) kvaliteten i kurserne samt c) amternes organisering af kurserne.

Samtidig har Center for Læseforskning netop afsluttet en undersøgelse af læsekurserne, som viser, at undervisningstilbuddet ikke i tilstrækkelig grad når ud til målgruppen af voksne med funktionelle læsevanskeligheder.

Det er baggrunden for, at vi i forbindelse med VEU-reformarbejdet har ønsket at målrette efteruddannelsesindsatsen for de kortuddannede ind mod grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og regning, så denne gruppe ikke mister fodfæste i samfundslivet på grund af et uddannelsesmæssigt efterslæb.